

LV2004-19 - Notulen-deel Geestelijke verzorging militairen

(zie ook: 46 - Dovenpastoraat)

60. Geestelijke verzorging militairen (19)

Namens de commissie voor de Geestelijke Verzorging van Militairen is aanwezig br. H.C.F. van den Berg, alsmede als krijgsmachtpredikant ds. C. Smit. Hij krijgt het woord, en signaleert dat de mensen in het leger steeds minder met de kerk hebben, zeker de jongeren. Dat, stelt hij, is de situatie waarin wij krijgsmachtpredikanten uitzenden. Hij legt de vraag voor of dat nog zin heeft. Een andere vraag van de commissie is: daar krijgsmachtpredikanten door de overheid betaald worden, komen er steeds meer eisen waaraan voldaan moet worden; hoe gaan we daarmee om? Ook memoreert hij het gegeven dat er steeds meer missies naar het buitenland plaatsvinden en verzoekt hij om bezinning over de vraag wat daarin de functie van een krijgsmachtpredikant is. Tevens constateert hij dat er steeds meer soorten gelovigen zijn, zowel bij de militairen als bij de geestelijk verzorgers. Ook dat is een punt van bezinning, hoe daarmee om te gaan.

Spreker haalt naar voren dat er ook sprake is van geestelijke verzorging in andere verbanden in de samenleving (ziekenhuis, industrie enz.). Dit is naar zijn idee een voorproef van de toekomstige situatie waarin de kerken zich geplaatst vinden. De ervaring van krijgsmachtpredikanten kan daarbij heel nuttig zijn. Daarom geeft hij predikanten in overweging om een aantal jaren in het leger te dienen: een verrijkende ervaring, die je niet mag missen.

De preses biedt de vergadering de gelegenheid om **vragen te stellen en voorstellen te doen**.

Ds. A. Vos (regio Amsterdam-Haarlem) vraagt naar de ruimte voor en urgentie van het aanstellen van krijgsmachtpredikanten.

Ds. C.C. Koolsbergen (regio Noord-Nederland) vraagt aandacht voor het categoriaal pastoraat in ruimere zin, en vraagt de commissie wat haar rol daarbij kan zijn.

Br. D.J. Bakker (regio Utrecht) spreekt van waardering voor het werk van de commissie, maar geeft aan ook te waarschuwen voor een te grote exclusiviteit. De hogere eisen t.a.v. kwaliteit en het bewaken ervan vanuit de overheid kunnen in zijn ervaring (als geneesheer-directeur van een academisch ziekenhuis) juist heel nuttig zijn. Hiervoor bestaan ook in het ziekenhuiswezen doelmatige systemen.

Br. A. Valstar (regio van de kerken in het Zuiden) ondersteunt wat eerder gezegd is over het categoriaal pastoraat, met name van het onderzoek daarnaar. Tevens oppert hij ook predikanten die werken in het onderwijs aan universiteiten daarbij mee te nemen.

Br. S. Huizinga (regio Arnhem) stelt onder de indruk te zijn van het werk; ook zijn regio steunt het onderzoek naar het bredere categoriale pastoraat. Verder vraagt hij naar contact van de commissie met de CCHO.

Br. F.D. Meijer (regio Kampen) ondersteunt ook de vraag naar het categoriale pastoraat in bredere zin. Ook vraagt hij, of het niet beter is de ondergrens voor krijgsmachtpredikanten op 40 jaar te stellen (nu 30, zie rapport pag. 5). Tevens informeert hij naar de kerkelijke status van (tijdelijke) krijgsmachtpredikanten.

De preses vraagt wat er gedaan is met de opdracht van de vorige Landelijke Vergadering aan de commissie, om onderzoek te doen naar de 'lacune in de verzorging en begeleiding van het thuisfront'.

Ds. J. Maliepaard (regio Enschede/Zwolle) vraagt of er ook oog is voor het pastoraat bij de politie.

De commissie en ds. C. Smit als krijgsmachtpredikant krijgen gelegenheid op de vragen te **reageren**.

Br. Van den Berg geeft aan dat er op de heel korte termijn geen vacatures zijn. Per jaar is er een ronde voor alle vacatures, met advertenties in kerkelijke bladen en een persoonlijke benadering van predikanten in de leeftijd van 30-50 jaar. Voorts gaat hij in op vragen naar categoriaal werkende predikanten in bredere zin. Daarbij neemt hij waar dat die predikanten vaak niet meer zo sterk betrokken zijn bij een gemeente, vaak ergens anders wonen, en geen kerkenraad hebben om op terug te vallen. De commissie ziet daarin een taak voor zich weggelegd: in de begeleiding en regelmatige ontmoeting van deze predikanten. Hij stelt verder dat verantwoording ook bij geestelijke verzorgers eigenlijk heel normaal is, maar dat een krijgsmachtpredikant geen ambtenaar is, omdat hij als predikant in dienst van de kerken blijft. Aan de kerken moet hij dan ook verantwoording afleggen. Wel blijven er bepaalde normen en vereisten waaraan je ook als krijgsmachtpredikant moet voldoen. Ds. C. Smit zegt hierover dat kwaliteitsborging een lastig punt blijft, en dat het wel eens knelt met de kerkelijke verantwoordelijkheid.

Br. Van den Berg geeft aan dat de commissie samenwerking met CGK en GKV op het gebied van categoriaal pastoraat een goede zaak vindt. Met de CCHO is weinig contact, meldt hij. Wat betreft de leeftijdsgrens van 30 jaar, laat hij weten dat die ingesteld is omdat je wel wat ervaring nodig hebt; de

bovengrens van 50 jaar is ook reëel, geeft hij aan, dan kan een predikant nog tot zijn 55^e of iets langer in de krijgsmacht functioneren.

Op de vraag naar het onderzoek naar de 'lacune t.a.v. het thuisfront', antwoordt hij dat de commissie vrij kort na de vorige LV te maken kreeg met een reorganisatie in de krijgsmacht, die veel tijd vroeg. Daardoor hebben dit soort dingen een wat lagere prioriteit gekregen. Wel is er gewerkt aan een brochure op dit gebied samen met GVK en CGK, die zeker op de volgende LV ter tafel zal komen. Bij onderzoek naar het bredere categoriale pastoraat zal de mogelijkheid van geestelijk verzorger bij de politie zeker meegenomen worden, zegt hij toe.

Ds. C. Smit vult aan, dat de krijgsmachtpredikanten beschikbaar zijn voor advies bij de pastorale begeleiding van diverse soorten veteranen.

Aansluitend komt het moderamen met een voorstel. Na enige discussie hierover komt de vergadering tot het volgende **besluit**:

De kerken, in Landelijke Vergadering bijeen te Lelystad, hebben dankbaar kennisgenomen van het rapport van de Commissie voor de Geestelijke Verzorging van Militairen;

zijn met de commissie van mening

- 1. dat er voor alle categoriaal werkenden in de geestelijke verzorging, die daartoe een kerkelijke opdracht hebben, een vorm van kerkelijke begeleiding behoort te zijn;**
- 2. dat de commissie GVM daarom omgevormd moet worden tot een Comm. Categorieaal Pastoraat;**

en besluiten

- 1. waardering uit te spreken voor het werk van de commissie gedurende de verslagperiode;**
- 2. de opdracht aan de commissie uit te breiden tot begeleiding van alle categoriaal werkende ambtsdragers van onze kerken;**
- 3. de commissie te verzoeken een samenhangende visie te presenteren op de begeleiding van de categoriaal werkende ambtsdragers en op het overleg terzake in interkerkelijk verband;**
- 4. de commissie op te dragen over haar werkzaamheden aan de kerken te rapporteren met het oog op de volgende Landelijke Vergadering**